

Matsugaya

Full House

莊顯子系列 第三部

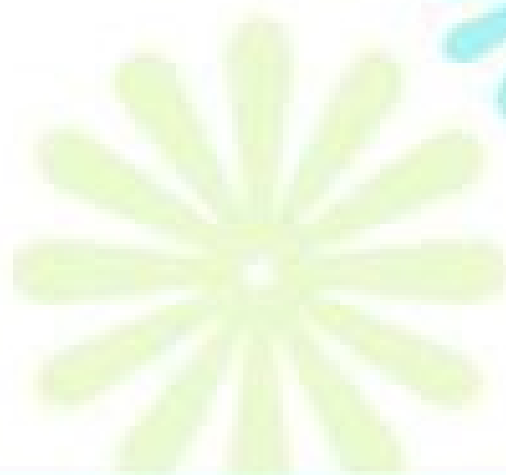
「世上最人畜」之一

愛你，不可思議

連

盈

TEL: (02) 23811100 <http://www.matsugaya.com.tw/>
100台北市重慶南路一段57號13樓之3

Cảm Giác Em Mềm Lòng

Tác giả: Tứ Nguyệt

Mục Lục

[Chương 1 ~Chương 2 ~Chương 3~](#)
[~Chương 4 ~Chương 5 ~Chương 6~](#)
[~Chương 7 ~Chương 8 ~Chương 9](#)

Chương 1

“Tuyệt nhi, kẹp chặt lại... Ân, đúng vậy, như thế này...” Thanh âm nam tính trầm trọng hô hấp, cùng với tiếng khàn khàn tràn ngập hương vị hoan ái trong chiếc Ferrari không ngừng hưng phấn vang lên.

Mỹ nhân bị thân hình nam tính đặt ở trên tay lái không thể động đậy, toàn thân trần trụi, da thịt bóng loáng giống như đứa bé cùng với dấu vết hoan ái để lại.

Nữ nhân phát ra thanh âm cầu xin, “Liệt, chậm một chút... A! Anh... Quá lớn... Em, ân ~ chậm, chậm một chút... A! !” Nữ nhân thân hình theo nam nhân mà động tác kịch liệt va chạm vào tay lái, kiều nữ bị đè ép có chút biến hình, lưng áo mỏng manh bị nam nhân hung hăng đè lại, hai chân thon dài bị nam nhân ác liệt tách ra đến mức, đùi đẹp bị nam nhân đưa vào vị trí.

Nữ nhân trần trụi khắp thân, còn nam nhân trừ bỏ vật nam tính lộ ra, cũng không một chút lỏa lồ.

Nam nhân một bên trườn nắn tiểu huyết mềm mại của nữ nhân, một bên dùng bàn tay to xoa nắn viên trân châu.

“A... ! Liệt, không cần, ... Không cần như vậy...” Nữ nhân chịu không nổi hoan ái, toàn thân run rẩy, cảm giác được trong cơ thể liên tục không ngừng nhiệt lực, nữ nhân nhanh cầm lấy tay lái, sợ chính mình theo không kịp, đã bị nam nhân điên cuồng dục vọng lấp bao phủ.

Nữ nhân biết rõ dục vọng nam nhân hiện tại chỉ là mới bắt đầu, đối mặt cuồng liệt dục vọng như vậy, nữ nhân trừ bỏ đi theo, không có lựa chọn nào khác, ai bảo cô ba năm trước đã trở thành món đồ chơi trên tay anh.

Lúc tỉnh lại, Tuyệt Nhi nhìn căn phòng quen thuộc, thở dài.

Cảm giác được toàn thân đau nhức, vừa khởi động thân mình lại không thể không nằm xuống. Đêm qua...

Tuyệt nhi mặt đỏ suy nghĩ lại. Đêm qua Liệt ở trong xe kích tình làm cho cô phải ngất, ôm cô vào trong phòng, không đợi cô nghỉ ngơi lại mạnh mẽ muốn cô. Cô cũng không nhớ anh ngày hôm qua đã muốn cô mấy lần. Cô chỉ

có thể cảm giác được chính mình sắp tan mất.

Đảo mắt nhìn về phía bốn phía, Liệt đã không còn ở trong phòng . Trong phòng to như vậy chỉ để lại mùi hoan ái.

Nghỉ ngơi một hồi, Tuyết Nhi miễn cưỡng chống đỡ đứng dậy, thông thả hướng phòng tắm đi đến.

Nằm trong nước ấm áp, Tuyết Nhi chậm rãi chà lau thân thể.

“Ai...” Trên thân thể đều là dấu vết xanh tím. Tuyết Nhi không tự giác thở dài.

Đường Liệt, là... ông chủ của cô. Hẳn phải gọi như vậy. Ba năm trước đây, cô làm trong công ty không lâu, nghiệp vụ không thuần thục nên cô luôn bị các tiền bối của công ty khi dễ. Có một lần, có một tiền bối đưa cho cô văn kiện đem tới văn phòng tổng tài, cô liền không nghi ngờ, kết quả vừa vào cửa liền nhìn thấy trong văn phòng tổng tài đang ở trình diễn một màn kích tình.

Cái gì cũng đều không hiểu, cô ngơ ngác đứng ở tại chỗ không thể cử động. Mà tổng tài Đường Liệt cao cao tại thượng kia, cứ nhiên làm tình ở đây, ánh mắt như không chớp nhìn cô chăm chăm. Giống như chim ưng bắt giữ con mồi đòi bồi thường, cô bị ánh mắt đó nhìn như vậy, đã quên phải la lên, quên phải chạy đi. Sau này, cô mặc danh kỳ diệu làm trợ lý tổng tài, mỗi ngày đều bị tổng tài khiêu khích, cuối cùng sau một đêm mưa phải tăng ca, Đường Liệt liền như vậy bá đạo giữ lấy cô.

Từ đó về sau, quan hệ bọn họ liền trở thành như ngày hôm nay.

Cô, Nhậm Tuyết Nhi, bây giờ là tình nhân của tổng tài tập đoàn Đường Liệt.

Đường Liệt không có tình cảm, chỉ có dục vọng. Có lẽ điều này cô đã biết sẵn . Đường Liệt là sự nghiệp của anh, anh chỉ cần hiệu suất cùng thành tích, không cho phép thất bại. Ở trên thương trường, nữ nhân trên người anh đều muôn hình muôn vẻ, không giống như Nhậm Tuyết Nhi cô chỉ là một nữ nhân bình thường, như thế nào lại có thể ở bên người anh?

Vấn đề này, Nhậm Tuyết Nhi chính mình cũng không rõ.

Nhiệt khí lượn lờ ở trong phòng tắm bay lên. Tuyết Nhi giao thân xác đi xuống một chút, muốn cho càng nhiều nước ấm tiếp xúc làm cho thân thể bớt

mệt mỏi.

Nhưng, không cần thận, thân thể không chịu được ngã xuống!

“A –!” Tuyết nhi bối rối giãy dụa, đột nhiên một đôi tay mạnh mẽ ôm cô, đem cô kéo ra nguy hiểm.

Thanh âm nam nhân trầm thấp ở bên tai vang lên, “Tuyết Nhi của anh muốn trêu đùa ư?”

“Em, em...” Tuyết Nhi ngã vào lồng ngực đầy đặn của anh. Tim đập loạn xạ.

“Anh không phải đi rồi sao?” Vừa rồi ở trong phòng không thấy anh, cô mới đến phòng tắm tắm rửa. Lúc này, anh hẳn là đã đến công ty rồi.

“Như thế nào? Muốn anh rời đi sao?” Đường liệt xấu xa cười, khẽ cắn cổ Tuyết nhi, chọc cô run run liên tục.

“Liệt... Em đang tắm, sẽ làm ướt anh ...” Cô trốn tránh đụng chạm của anh.

“Uớt?” Đường liệt cười nhẹ, bàn tay to dọc theo hai chân cô, chậm rãi hướng nơi tư mật của cô.”Xem ra người ướt át trước không phải là anh.”

“A...” Tuyết nhi không tự hiểu là phát ra thở gấp. Đôi mắt mê ly, “Liệt, em còn chưa chuẩn bị tốt...”

“Không sao, chúng ta cùng nhau chuẩn bị.” Đường liệt đem Tuyết Nhi áp ở một bên tường, làm cho Tuyết Nhi dựa lưng về phía anh. Bàn tay to dọc theo cái hông bóng loáng của Tuyết Nhi, chậm rãi nâng về phía trước, đi vào tiểu huyết nữ tính ướt át. Ngón trở xấu xa vôn vôn trên châu của cô, nhẹ nhàng mà cọ xát.

“Liệt... Chúng ta hôm qua mới làm, em hiện tại mệt mỏi quá...” Ý thức được chính mình chạy trời không khỏi nắng, Tuyết Nhi mở miệng cầu anh.

Không chiếm được trả lời của anh, nhưng Đường Liệt lại đem ngón trở cắm mạnh vào huyết lý, càng không ngừng quấy.

“A... Liệt ~ “Tuyết nhi thở gấp liên tục.

Đường Liệt âu yếm kiều nữ của cô, một tay kia ở trong cơ thể cô không

ngừng gọi lên dục hỏa. Ngón tay ở trong cơ thể cô một hồi, không an phận đặt lên tiểu trâm châu mà vân vê.

“A... ! !” Cô phát ra âm thanh rên rỉ. Vẻ mặt đỏ bừng.

Đường Liệt xả miệng cười, rất nhanh kéo khóa quần xuống, lửa nóng cơ hồ đã muốn phát, nhìn thấy quần lót biến dạng, chỉ biết vật nam tính bên trong đã to ra. Đường Liệt đem nam căn chính mình từ trong khố phóng ra.

Quả nhiên, nam căn như lợi nhận bình thường, lại hồng lại to lớn!

Đường Liệt đem nam căn cực nóng để nơi nomn mềm của Tuyết Nhi, không ngừng ma sát.

Tuyết Nhi cảm giác được anh cực đại, kêu sợ hãi : “Liệt, anh... em...”

Đường Liệt hai tay đùa bỡn nhũ hoa của cô, một bên ở bên tai cô nhẹ nhàng thổi khí, trầm giọng nói: “Em luôn làm cho anh dục hỏa như vậy, công việc dập tắt, đương nhiên là em làm rồi.”

Đường Liệt chột nhú mày, bàn tay to vung lên, đem Tuyết nhi một bên đùi giơ lên cao, làm cho nụ hoa của cô hiện ra. Lúc Tuyết Nhi chưa có phản ứng, Đường Liệt hung hăng động thân một cái, đem dục vọng bành trướng hoàn toàn sáp nhập vào bên trong thân thể của tuyết Nhi.

“A! !” Tuyết nhi phát ra thanh âm cầu xin.”Liệt... Thật lớn...”

Đường Liệt cuồng phóng ôm dưới thân Tuyết nhi, không lưu tình rong ruổi, mỗi lần ra vào đều như sáp nhập chỗ sâu nhất. Tần suất rất nhanh làm cho Tuyết Nhi chỉ chốc lát liền choáng váng đầu hoa mắt đứng lên. Liên tục cầu xin tha thứ: “Liệt... Chậm một chút, em thật choáng váng... A, a ~~ “

“Tuyết nhi, đi theo anh.” Thanh âm nam tính mỉa hoặc không có mấy người có thể chối từ, hơn nữa vẫn là bị nam nhân như vậy kịch liệt trừu cảm .

Đường Liệt thân hình tuyệt mỹ rất nhanh trừu sáp một bên đột nhiên dừng lại, đem thân thể Tuyết Nhi, chuyển qua, đối mặt với anh. Hai tay ôm đùi cô, nâng lên, làm cho cô hoàn toàn hiện ra ở trước mắt mình.

Tuyết Nhi thẹn thùng muốn che lại, Đường Liệt nhìn ra suy nghĩ của cô, ngăn cô, đem chính mình vẫn như cũ sừng đỏ dục vọng vừa mạnh mẽ cắm vào!

“Liệt ~! Không cần ~~~~ ” Tuyết Nhi giống như ngồi trên tàu lượn siêu tốc, trong cơ thể dục hỏa bị Đường Liệt hung hăng khơi mào.

Đường Liệt động tác càng ngày càng cuồng dã, càng ngày càng bá đạo. Càng không ngừng biến hóa tư thế, không ngừng mà làm cho cô khóc hô cầu hân. Trong phòng tắm không khí cực nóng, bởi vì bọn họ mà lại càng thêm nóng.

Đường Liệt tựa hồ muốn cô không đủ, trừ bỏ đem nam căn chính mình hung hăng sáp nhập ở ngoài, lại duỗi thân nhập một ngón tay, cùng với khi dễ có tiết tấu quấy .

“Không cần... Liệt, không cần như vậy... em sẽ, hội phá hư... A, hội, hội phá hư điệu ...”

“Em không phải nghĩ anh đã phá hư em rồi sao?” Đường Liệt cười nhẹ . Lực đạo phần eo nhanh hơn một chút. Hung hăng trườn sáp qua lại, rốt cục phóng ra dục vọng cường đại.

“A a a... !” Tuyết nhi chân nhuyển đi xuống đi, ngã vào vòng ôm ấp áp của Đường Liệt. Mê man ngất đi.

“Vật nhỏ, em làm sao để anh hưng phấn như vậy.”

Cúi đầu khẽ hôn lên môi của Tuyết Nhi. Ôm cô hướng phòng ngủ đi đến.

Chương 2

Thời gian làm việc.

Phòng họp tổng tài.

Tiếp cận không khí lạnh làm cho nhóm sở hữu cổ đông đều dọa trắng mặt. Bởi vì công ty con ở Tây Bộ bị lỗ, những người có chức cao chẳng những không báo kịp thời, còn cố ý giấu diếm. Đường Liệt hoàn mỹ trong đầu căn bản không cho phép có sai lầm như vậy xuất hiện.

Hiện tại, chủ quản sở hữu trong lòng đều run sợ đợi hành động kế tiếp của Đường Liệt.

Ánh mắt như chim ưng lợi hại tản ra làm người ta khiếp đảm. Đường Liệt nhìn chung quanh một vòng, hơi hơi híp mắt. Buộc chặt đôi môi chậm rãi nói, “Từ bây giờ công ty không cho phép sai lầm như vậy nữa, những nhân có liên quan trong đó, sau khi tan họp tôi muốn thấy đơn từ chức của các người!”

Làm việc mau, đúng, chuẩn luôn là tác phong mà Đường Liệt kiên trì. Tuy rằng lần này tổn thất này chỉ là việc nhỏ không đáng kể, nhưng là, Đường Liệt trời sinh theo đuổi cá tính hoàn mỹ, tuyệt đối không tha những việc làm bại hoại thanh danh của mình!

“Đường tổng... Chúng tôi đây chưa có tiền lương...” Trưởng bộ phận ngồi một bên nơm nớp lo sợ hỏi.

“Tiền lương?” Đường Liệt lạnh giọng hỏi lại, “Số tiền tổn thất cũng đủ nuôi sống họ cả đời.”

“Nhưng ...” Tuy rằng đã có bản tía quản lý vẫn kiên trì nói, “Chúng ta...”

“Nhậm trợ lý, hiện tại phải đi đem đề cập việc này cho nhân viên nhân sự tư liệu theo thì giờ cắt bỏ, cũng thông cáo toàn bộ giới tài chính, những người này ở trong sổ đen của chúng ta!” Đường Liệt không nhanh không chậm nói.

“Đường tổng! Cầu anh thủ hạ lưu tình !” Vừa nghe đến bị ghi tên trong sổ đen, phía dưới vài vị quản lý đã không chịu nổi bắt đầu hướng Đường Liệt cầu tình.

Bọn họ ai cũng đều biết, bị đui việc còn ghi trên sổ đen, cũng giống như đời này không thể kiếm được việc. Hiện tại toàn bộ giới tài chính đều đối thời gian làm chủ, sai đâu đánh đó, đặc tội, chẳng khác nào đặc tội toàn bộ giới tài chính. Huống chi bọn họ những người này chỉ là nhân viên cấp dưới nhỏ, nếu không phải nhiều năm tiền lương lớn dưỡng bọn họ, bọn họ đã sớm sống không nổi!

Này vài vị quản lý nghĩ ở Tây Bộ địa phương hẻo lánh tham ô một chút Đường Liệt căn bản không sẽ phát hiện, ai ngờ, Đường Liệt chẳng những đem bọn họ toàn bộ sa thải, còn viết vào sổ đen! Này làm cho bọn họ về sau biết sống như thế nào.

Vài vị quản lý không ngừng hướng Đường Liệt cầu tình, bên cạnh những người không liên quan tuy rằng đối bọn họ tỏ vẻ đồng tình, nhưng ai cũng không dám tiến lên chen vào nói, nếu hiện tại chọc giận Đường Liệt, hậu quả quả thực sẽ không chịu nổi.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Đường tổng, mong anh... Anh có thể xem lại được không.”

Đường Liệt hơi nhíu mày, nhìn về phía nữ nhân dám nói điều kiện. Khóe miệng hơi lên nụ cười xấu xa.

Cô gái này không phải ai khác, chính là trợ lý của Đường Kiệt, cũng là tình nhân bí mật của anh, Nhậm Tuyết Nhi.

Đường Liệt nhìn Tuyết Nhi ở bên người anh, chậm rãi mở miệng, “Nga? Ý tứ của Nhậm trợ lý là, quyết định của tôi là sai lầm?”

“Không phải, tôi không phải nói Đường tổng quyết đoán là sai lầm, chỉ là...” Con mắt hắc bạch phân minh khiếp đảm, Đường Liệt mặt lạnh lùng liếc mắt một cái, hít sâu một hơi, “Tôi chỉ là cảm thấy, tuy rằng bọn họ là không đúng, nhưng, anh cũng biết một khi người bị viết vào sổ đen, tương đương với bị tước đoạt quyền lợi tìm việc. Bọn họ đều phải kiếm sống, như vậy đối bọn họ mà nói là không công bằng.”

Thanh âm câu cuối càng ngày càng nhỏ, bởi vì cô có thể rõ ràng cảm giác được, ánh mắt Đường Liệt tức giận đã bắt đầu nổi lên

Một đoạn thời gian thật dài, bên trong một mảnh im lặng. Mọi người ngay cả hô hấp cũng không dám. Phía dưới mọi người khiếp sợ nhìn nữ nhân nhu

nhược có dũng khí cùng Đường Liệt tranh luận, mà Đường Liệt lại bởi vì cô gái trước mắt này sắc mặt hơi hơi run rẩy một chút.

Hừ! Cô thật đúng là quá tốt ! Cứ nhiên vì vài tên không biết sống đến cầu anh?

Đường Liệt hung hăng nhìn nữ nhân trước mắt, khóe mắt co rúm.

Lời anh nói, trường hợp gì bất luận kẻ nào cũng không dám công khai kháng nghị, cứ nhiên nữ nhân này dám xúc phạm uy nghiêm của anh!

Nhậm Tuyết Nhi một cử động cũng không dám, tay nhỏ bé cầm quần áo hơi hơi run.

Xong rồi! Cô đã chọc giận anh!

Tuy rằng chính cô cũng không hiểu được anh vì đâu mà tức giận , nhưng theo ánh mắt anh trừng qua, cô có thể rõ ràng cảm giác được anh tức giận mãnh liệt đến mức nào!

Đường Liệt đột nhiên đứng lên, trầm giọng nói: “Tan họp!” Liền đi nhanh rời phòng họp. Lúc đi ra cửa văn phòng, thanh âm lạnh như băng vang lên: “Nhậm trợ lý đến văn phòng tôi đến một chuyến.”

Cùng với chỉ lệnh cuối cùng, dường như có người hít một ngụm khí lớn, rốt cục cũng đỡ được cảm giác khẩn trương.

“Nhậm trợ lý, vất vả cho cô rồi .” Người ngồi bên Nhậm Tuyết Nhi có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhậm Tuyết Nhi khóe miệng cười cười, trong lòng biết đây là dấu hiệu của bão táp...

Chương 3

Bên ngoài văn phòng tổng tài, tất cả mọi người đều làm việc đến sức dầu mỡ trán, ở chỗ làm việc rộng lớn như vậy, vẫn như cũ nhìn đến dòng người lui tới, mỗi người đều vội vàng làm xong công việc, ai cũng sẽ không chú ý tới, ngay tại cách bọn họ không xa, tổng tài Đường Liệt trong văn phòng, một tiểu bạch thủ chịu đủ loại khi dễ của sói hoang.

Cửa sổ cao cấp che khuất đại bộ phận ánh sang bên ngoài, ánh sang mỏng manh theo rèm cửa sổ trong khe hở chiếu vào.

“A... A...” Hai tay bị trói ở trên sô pha, Nhậm Tuyết Nhi phát ra thở dốc dồn dập, cặp đùi trắng nõn rộng mở cũng không tự chủ liên tiếp mở bụng, đơn giản là hai ngón tay đang trong cơ thể cô tàn sát bừa bãi, khống chế toàn bộ thần kinh của cô.

Nhậm Tuyết Nhi trên người Đường Liệt, lưỡi linh hoạt lưỡi true đùa nhũ hoa. Anh dùng lực hút, trên đầu nhũ hoa.

“Bảo bối, đã ẩm ướt như vậy sao.” Anh chuyển động hai ngón tay đang trong cơ thể cô, cảm giác từ trong cơ thể cô tuôn ra dục triều phối hợp cùng ngón tay của anh phát ra thành âm dâm mỹ. Anh dùng ngón cái ngăn chặn âm hạch của cô, lặp lại xoa nắn ma sát, không ngừng kìm, kỹ xảo cao minh làm dưới thân Tuyết Nhi phát ra càng mạnh liệt thở dốc cùng thét chói tai.

“Không... Không cần... Cầu anh... Em chịu không nổi... A... A a...” Cô hút một ngụm khí, cô căn bản là không phải đối thủ của anh.

Đường Liệt từ trong cơ thể cô rút ra ngón tay, cũng đem ngón tay dính đầy dịch ẩm ướt thâm nhập vào miệng cô, mang theo biểu tình đùa bỡn nhìn cô hút ngón tay mình, ánh mắt dâng tứ tà khí.

“Bảo bối, em nếm thử tư vị khát vọng của anh.” Anh ôn nhu nói.

Anh xoay người nâng thân thể của cô, dùng sức tách hai đùi của cô, làm cho nơi riêng tư ướt sũng chống lại hạ phúc nam tính của anh, sau đó anh rất nhanh kéo khóa quần, phóng thích chính mình dâng trào, dùng sức thả hung hăng đem phúc hạ nóng thiết xuyên vào chỗ sâu nhất của cô.

“A –!” Tiếng thét điên cuồng chói tai lập tức phát ra trong văn phòng. Tuyết Nhi cúi run run ở trên thắt lưng của anh, lại tìm không thấy điểm chống đỡ.

Đường Liệt không chút do dự đem hai chân thon dài của Tuyết Nhi dán chặt trên lưng anh, trong nháy mắt mở liên triển khai động tác, hai tay nắm giữ vòng eo của cô, một lần lại một lần thẳng đảo nhập vào trong cơ thể cô.

“A... Liệt... Rất... rất nhanh ... A...” Cô run giọng cầu xin , hai mắt xinh đẹp đáng thương nhìn phía anh, hai đồng tử thủy tinh chứa đựng một tầng nước.

“Anh thích em bộ dáng dưới thân.” Đường Liệt hướng tới da thịt tuyết trắng phun khí, tựa tiểu phi tiểu ngãng đầu, hai mắt tinh quang bức người gần gũi nhìn cô, “Em không nên có dũng khí công khai kháng cự anh?”

Nhậm Tuyết Nhi bị dục hỏa hừng hực nam tính của anh va chạm khốc không ra nước mắt, căn bản không biết nên trả lời vấn đề của anh như thế nào.

“Em, Em không có... A!”

“Nói dối.” Anh trừng phạt hai vú của cô, ngón cái cùng ngón trỏ bỗng nhiên nắm đỉnh mẫn cảm, đùa bỡn.” Vừa rồi ở mọi người trước mặt mọi người chỉ trích anh, hiện tại như thế nào không nói?”

Nhậm Tuyết Nhi không tự chủ được hút không khí, tay nhỏ bé khoát lên trên vai rộng lớn của anh, tưởng đã được anh, khí lực như con kiến.

“Em... Em chỉ là cảm thấy bọn họ rất đáng thương... A ... !”

Đường Liệt nghe được trả lời của cô, lại hung hăng đỉnh tiến. Nhậm Tuyết Nhi hô hấp càng ngày càng dồn dập, cô tái nhợt mặt bản thân bị dần dần đưa lên cao, nhiệt độ cơ thể nhuộm thành màu hồng, búi tóc tao nhã cũng buông ra, sợi tóc mềm mại làm tô đậm khuôn mặt tinh xảo, đẹp làm cho nam nhân tâm động lại càng động hơn.

Anh cũng là một nam nhân bình thường, cũng sẽ bởi vì mị lực của cô mà tâm động. Nhưng anh tức giận, nữ nhân ở trong lòng anh thờ ơ gấp cư nhiên dám bởi vì nam nhân khác mà cùng anh nói chuyện!

Được rồi, anh thừa nhận, cô phản kháng đối với anh căn bản không đáng nhắc tới, nhưng hẳn cũng không biết vì sao, nghĩ đến cô vì người khác mà cùng anh lý luận, khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên tràn đầy khẩn trương lại một bộ dáng bất khuất, cô có biết hay không cái dạng này của cô có bao nhiêu mê người, mà nữ nhân không biết trời cao đất rộng này cứ nhiên dám ở trước mặt nhiều nam nhân lộ ra vẻ mặt mê người như vậy!

Càng nghĩ càng giận, anh nhìn tiểu nữ nhân ở dưới thân rên rỉ, khuôn mặt xinh đẹp quật cường lại yếu ớt, ánh mắt Đường Liệt thâm trầm.

Cô là tình nhân dài nhất, lâu nhất trong danh sách của anh, theo anh suốt ba năm.

Tuy rằng ngay từ đầu chỉ là vì cô nhất thời xông tới thấy anh đang làm tình nhìn thấy con thỏ nhỏ ánh mắt chịu đủ kinh hách mà muốn trêu chọc cô, liền đem cô ở bên anh, nhấm nháp khẩu vị không chút trù đùa. Không nghĩ tới sau khi ở với cô, thường nếm tự vị ngọt lành của cô, anh liền không muốn xa rời hương vị này.

Lấy diện mạo cùng bối cảnh của anh, có rất nhiều nữ nhân cam tâm tình nguyện vì anh mà hai chân ra, chờ anh đến phát tiết, nhưng đối qua từng người, anh cảm thấy đần độn vô vị, cũng chỉ có cô, mới có thể khiến cho anh nổi lên hứng thú cùng “Tính thú” .

“Anh phát hiện...” Anh âm điệu trầm thấp, khởi động nửa người trên, đem cô vây ở trên sô pha dài, “Em càng ngày càng thích hợp anh .”

Anh lạnh như băng cười, làm cho cô không khỏi run run.

“Tuyệt Nhi...” Anh gọi , cố ý đóng đưa phần eo nhẹ nhàng va chạm vào hoa huyệt của cô.

“Ngô... Ân...” Cô nhú mi thở phì phò, hai vú cao ngất cuộn sóng, xuân thủy ướt át lại không kiêng nể gì mà tuôn ra.

“Tuyệt Nhi, nhũ tiem của em lại hồng lại vừa cứng, anh rất muốn nhấm nháp nó. Em ở câu dẫn anh sao?”

“Em không có...” Cô nức nở , cả người phảng phất lửa.

Nhiệt độ cao liên tục hướng lên đỉnh điểm, Nhậm Tuyệt Nhi mất lý trí, ngọn lửa vô hình đưa cô đốt thành tro.

“Không có?” Anh tà tà cười, con người lưu chuyển kỳ dị, “Bảo bối chỉ biết nói dối.” Nói xong, thắt lưng Đường Liệt bắt đầu phóng đăng luật động, lửa đạn toàn bộ khai hỏa và chạm dưới thân thể mềm mại.

“A, a, a...” Mỗi một tiếng nhộn nhạo tâm hồn Nhậm Tuyết Nhi khéo léo chu môi, nam nhân trều sấp mỗi một lần đều lực lớn như vậy, nếu không anh bắt lấy vòng eo của cô, nâng lên, không ngừng đem cô hướng anh cầu xin, cô sẽ bị lực bá đạo kia đưa đến đỉnh điểm.

Rất kích thích, rất nóng, anh muốn dung phương thức thô bạo mà cuồn dã cô, căn bản không hiểu che chở. Anh cường hãn đoạt lấy mềm mại nốt ngào mềm mại của cô, đem đùi ngọc thon dài của cô nâng đến trên vai, bắt đầu một trận kịch liệt.

Nhậm Tuyết Nhi khóc kêu, trong cơ thể mật thủy liên tục xuất ra, anh quá lớn, cũng làm cho anh đang trong thân thể mềm mại của cô, không ngừng phát ra thanh âm làm người ta thẹn thùng vạn phần.

“Liệt... A... A...” Cô bất lực kêu tên của anh, rơi lệ càng nhiều, cao trào tập kích thích cô, làm cho bản thân cô bất lực run rẩy.

“Bảo bối, còn không chấm dứt, người nói dối sẽ bị trừng phạt.” Thanh âm của anh càng ngày càng thấp, nhiệt khí phất qua da thịt bởi vì tình dục mà phiếm hồng.

“Ô... Không cần...” Cô van xin, run run vẫn đang tiếp tục , bắt tại trên vai anh, chân vô lực buông xuống, giống như búp bê khí lực bị biến mất, chỉ có thể để anh đùa nghịch.

“Không cần? Tuyết Nhi của anh, em như vậy là không ngoan.” Lời nói của anh mang theo ý cười, vùi vào giữa hai chân cô tốc độ càng dâng trào, sửa lấy nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, trước tiên lui ra một chút, vừa mạnh mẽ thẳng tiến. Anh liếm cắn lỗ tai của cô, thống khoái đầm đìa mê người trong thân thể của cô phát tiết tinh lực.

Chương 4

Ở gần anh thì tổn thương càng lớn.

Rời anh đi liền đau lòng không nhin được.

“Thật xuất sắc ~~! Đường tổng quả thực là cực phẩm nam nhân ~!” Nói trên thế giới này tốc độ truyền bá nhanh nhất là gì, đương nhiên là tin tức bát quái.

Bát quái không chỗ không ở, không đơn giản là giải trí bát quái, liền ngay cả tin tức nhân vật thương giới cũng là bát quái bay đầy trời. Đường Liệt, là đối tượng để bát quái, miệt người đàn ông độc thân hoàng kim.

“Đường tổng nữ nhân bên người không phải chính là ngôi sao người mẫu Đường Hồng sao, người xinh đẹp vóc dáng cũng xinh đẹp ~” Thời gian rảnh rồi, trong văn phòng, liền có thể nghe thấy đàm luận như vậy.

Nhậm Tuyết Nhi vui đầu đánh báo cáo, nhưng lỗ tai sớm bay đến chỗ tin tức bát quái.

Làm tình nhân bí mật của Đường Liệt ba năm, quan hệ bọn họ đương nhiên không ai biết. Điểm ấy, cô so với ai khác đều rõ ràng, ngay từ đầu, có lẽ là chính mình, cùng Đường Liệt dây dưa không dứt cùng cô dung hết khí lực.

Nhưng sau này, lòng của cô...

Nhậm Tuyết Nhi cắn môi, mày nhíu lại.

Đúng vậy, lòng của cô, có phải hay không ở mỗi lần bị Đường Liệt mãnh liệt giữ lấy lại hạ xuống?

Không không không, Nhậm Tuyết Nhi liều mạng lắc đầu, không được, thân thể đã cho anh, Đường Liệt là người không có tình cảm, cô so với ai cũng rõ, làm sao có thể thật lòng?

Cho dù hoàn toàn trả giá, trở về cũng một than thương tổn. Bọn họ vốn khác nhau một trời một vực.

Suy nghĩ lại bay tới tin tức bất quá, đúng vậy, nữ nhân bên người Đường Liệt, so với cô tốt hơn, so với cô xinh đẹp hơn, cô có tư cách gì cùng bọn họ đánh đồng?

Nghĩ như vậy , tốc độ đánh chữ trên tay dần dần chậm lại.

Ở chung với nhau, Đường Liệt cũng sẽ có bạn gái khác. Cô chỉ im lặng khi Đường Liệt cần thì cứ lấy. Cô không biết như vậy cô có thể chiếm được một chút vị trí trong Đường Liệt hay không.

Nữ nhân vĩnh viễn so với nam nhân động tình nhanh hơn, mà nam nhân, vĩnh viễn so với nữ nhân khó mà động tình.

Ví dụ như cô, cũng không biết khi nào đã động tâm. Mà Đường Liệt, vẫn như cũ là một người phóng đảng tâm không kèm chế được.

“Đinh... !” Tiếng chuông điện thoại làm cô tỉnh lại.

“Xin chào! Tôi là trợ lý tổng tài.”

“Buổi tối 7 giờ cùng anh tham gia tiệc.” Thanh âm nam tính trầm ổn truyền qua điện thoại.

“Vâng, vâng.” Nhậm Tuyết Nhi vội vàng trả lời. Tâm tư run mạnh lên.

“Tan tầm chúng ta cùng nhau đi.”

Nói xong, liền tắt điện thoại, truyền đến thanh âm tí tí.

Quả nhiên là người không động tâm, từ đầu tới đuôi đều chỉ có cô...

Nhậm Tuyết Nhi không tiếng động thở dài. Bắt đầu tiếp tục trên tay công tác, có lẽ hiện tại chỉ có không ngừng làm việc mới có thể đem tâm tư dời đi một chút đi.

Trời ạ!

Bước ra khỏi xa, Nhậm Tuyết Nhi đã bị biệt thự xinh đẹp trước mắt làm cho rung động !

Này, này, này quả thực chẳng khác cung điện hoàng gia! Đá cuội phô ra hai bên, toàn bộ các loại kiểu dáng hoa cỏ thực vật đều có đủ, mặc kệ là hoa hướng dương, cúc Ba Tư, hoa hồng, Violet, đều nở rộ, ở trong này giống như phân mùa, hoa cỏ đều diễm lệ như vậy.

Ở giữa còn có một đài phun nước mang phong cách Âu Châu. Biệt thự ở phía sau đài phun, theo ánh sáng tỏa ra, quả thực làm cho biệt thự lóe ra đẹp lạ thường.

Đọc theo đường đi, nữ nhân bên người liền không ngừng hết nhìn đông tới nhìn tây, son phấn trên mặt càng thêm có vẻ hào quang bắn ra bốn phía. Đường Liệt nhìn nhìn Nhậm Tuyết Nhi bên người, cô cười khóe miệng khẽ nhếch lên bộ dáng thật muốn làm cho người ta một ngụm ăn vào.

Không khỏi nhớ tới bộ dáng cô buổi chiều hôm nay ở trong văn phòng, nói thật, anh không thích.

Đi vào, trang sức hoa lệ trong đại sảnh càng thêm có vẻ phú quý vô cùng.

Theo Đường Liệt tiến vào, ánh mắt toàn hội trường đều nhìn tới, nam nhân trong mắt mang theo cung kính cùng sợ hãi, nữ nhân mang theo ngưỡng mộ cùng dục vọng.

Không biết tại sao, Nhậm Tuyết Nhi theo bản năng cảm giác được trừ bỏ ánh mắt bên ngoài như vậy, còn có mang theo địch ý nồng đậm. Giống như muốn đem cô ăn sống.

Cảm giác được người bên cạnh bất an, Đường Liệt trên mặt lạnh lùng hơi nhu hòa chút, đối với người bên cạnh nói: “Năm chặt tay anh sẽ không sợ hãi nữa.”

Nhậm Tuyết Nhi mặt đỏ gật gật đầu. Lẳng lẳng nắm tay Đường Liệt cánh tay. Đột nhiên trong lúc đó cô cảm thấy đặc biệt an tâm, giống như dựa vào có thể che chở được thương tổn.

“Đường tổng đại giá quang lâm thật sự là làm cho tôi thụ sủng nhược kinh!” Một nam nhân xấp xỉ tuổi cùng Đường Liệt đi ra trước mặt bọn họ, mỉm cười cùng Đường Liệt chào hỏi.

Nam nhân này chính là chủ nhân của bữa tiệc, Thiệu tổng tập đoàn Hoa Vũ, cũng là bạn bè hợp tác với Đường Liệt.

“Thiệu tổng mở tiệc Đường Liệt tôi làm sao có thể không được hân hạnh đón tiếp?” Đường Liệt giơ lên chén rượu cùng hắn chạm vào.

“Vị tiểu thư mỹ lệ này là...” Thiệu tổng ánh mắt rơi xuống nữ nhân bên

người Đường Liệt.

“Trợ lý của tôi.” Đường Liệt không thích người khác nhìn chăm chăm mình xem gì đó, “Xin lỗi anh.”

“Mời.” Thiệu tổng cũng không phải là người không thức thời, đợi bọn họ đi rồi, Thiệu tổng khoe miệng cười thật to. Xem ra, Đường Liệt cùng trợ lý của hắn quan hệ không bình thường. Vừa mới hắn cũng chỉ là liếc nhìn vị tiểu thư một chút, ánh mắt Đường Liệt liền tỏ vẻ ra bất khoái, không biết nếu có người đối vị tiểu thư này động tay động chân hoặc là làm ra chuyện tình, không biết Đường Liệt sẽ phản ứng như thế nào.

“Đường tổng, tùy tiện rời đi như vậy, không tốt lắm đâu?” Đi không xa, Nhậm Tuyết Nhi nhỏ giọng nói.

“Ở một mình cùng anh thì gọi Liệt.” Đường Liệt dừng lại cước bộ, “Anh nghĩ làm gì, ai cũng không ngăn cản được.”

“Liệt...” Nhậm Tuyết Nhi cúi đầu, nhỏ giọng gọi anh.

“Em đang câu dẫn anh sao?” Đường Liệt cúi đầu trêu, sắp hôn lên môi cô liền dừng lại.

“Em, em không có, là anh muốn em kêu tên của anh.” Nhậm Tuyết Nhi xoay đầu sang hướng khác, nhưng Đường Liệt sớm dùng bàn tay to nắm đầu của cô, sét đánh không kịp hôn lên tai cô. Đặc ý dào dạt nhìn cô bộ dáng thất kinh.

“Liệt, anh...” Nhậm Tuyết Nhi cũng không giống Đường Liệt bình thường dường như không có việc gì, sợ không cẩn thận bị người chung quanh nhìn thấy. Vậy thì quan hệ bọn họ không phải đã bị tiết lộ sao?!

“Anh thích nhìn bộ dáng em như vậy.” Đường Liệt lộ ra một nụ cười lớn. Lập tức, Nhậm Tuyết Nhi không biết nên phản ứng như thế nào. Chỉ có thể ngơ ngác nhìn. Cô chưa bao giờ biết Đường Liệt cười lộ lên lại đẹp như vậy.

Hơn ba năm sống cùng, anh rất ít cười, cho dù là cười, cô cũng có thể cảm giác được kia không phải là thật sự. Nhưng là lần này, trên mặt anh tươi cười giống như là theo sâu trong nội tâm phát ra. Làm cho anh cả người nét mặt đều toả sáng.

“Đường tổng, chúng ta có thể nói chuyện được không?” Không biết khi

nào một nam nhân xuất hiện bên người bọn họ, đánh vỡ không khí bọn họ.

Đường Liệt xoay mặt lại thay bằng bộ dáng băng lãnh, công đạo : “Ở chỗ này chờ anh.”

Nói xong, liền cùng nam nhân kia đi đến chỗ dành cho khách.

Chương 5

Nhậm Tuyết Nhi chán đến chết đứng ở chỗ nghỉ, cầm trong tay một chiếc cốc tinh xảo chân dài, bên trong có màu nâu nhạt, vừa thấy là biết là thứ tốt nhất để uống rượu đỏ.

Cô một chút uống vào, cái miệng gợi cảm phẩn nộn nhỏ nhắn kề sát cốc, ánh mắt tròn tròn không ngừng chuyển động , giống như một đứa trẻ nhìn quanh bốn phía. Lễ phục màu thủy lam bao lấy thân mình khéo léo lộ ra bộ ngực tuyết trắng, theo tầm mắt dời đi mà nghịch ngợm đong đưa .

Bộ dáng như thế này giống như cảnh tượng thiên sứ rơi xuống nhân gian, tất cả đều rơi vào tầm mắt của Đường Liệt và khách nhân.

Nam nhân khéo miệng lộ ra một chút tà ác cười, bộ dáng trầm ổn yên lặng không một tiếng động đi tới phía sau Nhậm Tuyết Nhi.

“Liệt thật lâu nha ~~ ” Nhậm Tuyết Nhi nhàm chán oán giận . Cái miệng nhỏ nhắn giơ lên.

“Mới rời đi một chút, em đã nhớ anh ?” Hơi thở nam tính nháy mắt bao phủ cô.

Nhậm Tuyết Nhi cả kinh, quay đầu thấy được mình đang trong vòng tay của Đường Liệt. Bởi vì ánh sang duyên cớ, cả người Đường Liệt giống như được phủ bởi một vòng vàng, rất anh tuấn, giống như thiên thần Apollo.

Trong nháy mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên Nhậm Tuyết Nhi chỉ cúi đầu không dám nhìn anh, sợ hãi bị đôi mắt lợi hại của anh nhìn thấy sự khẫn trương của cô.

Đường Liệt nhẹ nhàng cười, một tay kéo Nhậm Tuyết Nhi nhỏ bé, dùng thanh âm vô cùng gợi cảm nói: “Anh mang em đi một nơi.”

“Liệt... A, nhẹ một chút, em chịu không nổi ...” Tiếng rên rỉ mềm mại trong rừng cây u ám truyền đến, ánh trăng đêm khuya sáng ngời từ trên cao chiếu xuống, có thể thấy ở trong rừng cây có một nam nhân khôi ngô cường tráng cùng với nữ nhân thân thể tuyết trắng mềm mại phát ra âm thanh phóng đảng.

“Thả em. . . A. . . Liệt... A ” Phần eo của Nhậm Tuyết Nhi bị Đường Liệt dùng bàn tay to gắt gao ôm trụ, hai tay vô lực chong61ng vào than cây phía trước, nửa người dưới bị cưỡng chế mà nâng lên, toàn bộ thân mình theo phía sau va chạm mà bất lực trước sau rất nhanh di động.

“Bảo bối, em bộ dạng này thực làm cho người ta máu nóng sục sôi.” Đường Liệt ở bên tai cô khẽ cắn, đưa cô tới từng trận thấp suyễn. Khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn của Nhậm Tuyết Nhi bên trên mang theo nước mắt bất lực cùng kích tình mừng như điên, khoái cảm làm cho cô thở dốc không nổi, nhưng cô lại không ngừng được.

Đường Liệt cúi đầu cười khẽ, dưới thắt lưng làm một động tác làm cô ngượng ngùng mà càng thêm hưng phấn.

Một bàn tay to thoải mái ôm lấy hạ thân như muốn xụi lơ của cô, anh tùy ý chạm vào hoa huyết ấm nóng để an ủi cuồng đã dục vọng của chính mình. Đường Liệt buộc Nhậm Tuyết Nhi quay đầu nhìn anh, hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của cô. Anh ở trong miệng nhỏ thăm ấm áp của cô di động cùng trên chọc.

Mãnh liệt khô nóng làm cô toàn thân đều mệt mỏi, mặc anh điều chỉnh xâm chiếm tư thế của cô, làm cho môi anh hôn lên cô, bàn tay to của anh ở trên lưng cô âu yếm, mỗi một đụng chạm đều giống dẫn theo điện, khoái hoạt lại làm cho cô bất lực run run.

“Liệt...” Cơ hội thở dốc, Nhậm Tuyết Nhi tê dại kêu tên Đường Liệt.

Tuyết Nhi thập phần mãn cảm, toàn thân run run, anh mỗi một cái vuốt ve đều có thể gây cho cô vô cùng khoái hoạt, nam tính thỏa mãn cùng kiêu ngạo làm cho anh tâm tình rất tốt.

Đường Liệt ngược lại đem bàn tay to chuyển dời đến bộ ngực mềm mại của Tuyết Nhi, đột nhiên hung hăng bắt lấy nhũ tiêm hơi hơi đứng lên.

“Liệt... A... Người ta không cần...” Nước mắt chảy xuôi không ngừng, quá nhiều kích tình, Nhậm Tuyết Nhi khóc lắc đầu, trong thân thể khoái hoạt chông chắt đến cực điểm, làm cho cô không thể chịu được .

“Bảo bối, em quá nhạy cảm, thực làm cho anh không nghĩ buông em ra.”

Đường Liệt cười khẽ, dùng sức đùa bỡn mềm mại của cô, bàn tay to ở

trên hai cái tuyết phong không ngừng làm ra kích tình, tay còn lại kia theo con đường quen thuộc hạ xuống, vuốt ve hoa hạc đến sung huyết, dùng sức chạm vào!

“Không... ! Liệt, không cần... Không cần!” Chịu không nổi nhiều kích tình Tuyết Nhi không được cầu xin.

Anh cười, dùng sức tiến đến chỗ sâu nhất mẫn cảm của cô, lúc cô thét chói tai bỗng nhiên anh vỗ thật mạnh vào hông xinh đẹp của cô.

“A...” Đau đớn khiến cho kịch liệt khuây khoả, gay cấn hưng phấn bắt thần trí của cô, cô kêu lên, hôn mê ở trong khủy tay của Đường Liệt.

Chương 6

Từ bữa tiệc không biết bị Đường Liệt điên cuồng giữ lấy, khi tỉnh lại đã là trên giường lớn, ánh nắng ấm áp theo cánh cửa thủy tinh bên ngoài chiếu vào, chiếu lên trên tấm da nồn nà của Nhậm Tuyết Nhi, trên da thịt kia còn lưu có dấu hôn thật sâu của Đường Liệt.

Thật lâu sau, Nhậm Tuyết Nhi mở hai mắt, bên trong không có một bóng người, quay đầu, bên cạnh đèn bàn ở đầu giường, có một tờ giấy nhỏ.

Anh phải đi họp, hai tuần.

Đường Liệt lúc ở bữa tiệc đã cùng người khác hợp tác, xuất ngoại để họp, phải đến hai tuần mới trở về. Nhậm Tuyết Nhi là trợ lý bên người Đường Liệt, nếu người lãnh đạo trực tiếp đi họp, cô đương nhiên sẽ được nghỉ.

Chính là hai tuần này cô được phải làm gì? Đường Liệt cũng không ở bên cô...

A! Cô rốt cuộc là làm sao vậy? Nhậm Tuyết Nhi đột nhiên phát hiện, hiện tại chính mình chẳng những không giống như trước không hề kháng cự Đường Liệt, ngược lại... Ngược lại đôi khi lại còn nhớ tới đụng chạm của anh...

A, trời ạ! Nhậm Tuyết Nhi che khuôn mặt nhỏ nhắn, hay là, hay là lòng của cô đã...

Không, không được, Đường Liệt hiện tại chỉ là tham luyện thân thể của cô, đến một ngày anh chán cô, vô luận như thế nào, cũng không thể đem tâm đặt lên cô. Cô đã là món đồ chơi trong tay Đường Liệt, tâm không bao giờ động.

Vì không muốn làm cho chính mình suy nghĩ miên man, Nhậm Tuyết Nhi đành phải đi ra hiệu sách gặp bạn.

Hiệu sách là của một người bạn thời đại học của cô – Ngô Cùng Chính. Lúc học đại học, Ngô Cùng Chính là đệ tử của người phụ trách thư viện, cậu ấy thích đọc sách, càng thích sưu tập thư, không nghĩ tới sau khi tốt nghiệp đại học, cậu ấy mở một hiệu sách cho bản thân.

Hôm nay, Nhậm Tuyết Nhi đến chỗ của Ngô Cùng Chính, cũng là muốn hỗ trợ cho Ngô Cùng Chính, không biết có thể hay không, không nghĩ tới Ngô Cùng Chính không nói hai lời liền đồng ý .

Nhậm Tuyết Nhi cảm ơn, quyết định không nhận tiền lương, coi như là giúp đỡ bạn bè .

Ngô Cùng Chính cũng không nói nhiều, cười ha ha liền đáp ứng.

Nhậm Tuyết Nhi chủ yếu là sửa sang lại một ít thư trên giá, đem chúng bỏ lại vị trí cũ, đôi khi đến phụ trách ở thu ngân, công việc rất đơn giản, nhưng đối với Nhậm Tuyết Nhi mà nói giống như một công việc mới mẻ, chẳng những thuận buồm xuôi gió, mà đã dần thấy thích .

Những người đến đây đều là người thích đọc sách hơn nữa có thể nhất tu dưỡng văn hóa, Nhậm Tuyết Nhi trời sinh diện mạo xinh xắn, có nhiều người thích, rất nhiều người thấy cô đều mỉm cười, như bạn bè quen biết đã lâu.

Vài ngày sau, Nhậm Tuyết Nhi đối với công việc này cực kỳ vừa lòng.

“Tuyết Nhi, giúp mình đem này bản ‘thiết kế nghệ thuật’ này đặt ở trên giá hàng khu nghệ thuật nhé.”

Sách mới vừa đến, Ngô Cùng Chính vội vàng sửa sang lại. Hắn cầm ra một quyển sách, đưa cho Nhậm Tuyết Nhi.

Người đến lúc này không nhiều lắm, Nhậm Tuyết Nhi đi qua hỗ trợ, đón lấy.

Cô dựa theo lời của Ngô Cùng Chính đem quyển sách đến vị trí thích hợp, Ngô Cùng Chính nhìn thấy cười nói: “Không nghĩ tới cậu đối với sách lại có điểm tiếp thu nhanh như vậy, so với các học sinh làm part-time nhanh hơn nhiều.”

“VẬY à, mình chỉ là thích mà thôi.” Bị Ngô Cùng Chính nói như vậy, Nhậm Tuyết Nhi ngược lại không biết nói như thế nào cho phải. Có chút mặt đỏ cúi đầu.

Ngô Cùng Chính ha ha cười: “Nếu không cậu chính là giết thời gian, mình còn muốn mượn cậu nữa đấy.”

Nhậm Tuyết Nhi cười nhạt không nói.

Lúc này, chuông cửa vang lên, Nhậm Tuyết Nhi theo bản năng nói: “Mời vào!”

Nhưng, nụ cười liền dừng lại trên môi.

Đường Liệt mặt lạnh lùng, tây trang chỉnh tề, nhìn qua thực mỗi một, nhưng trong mắt lửa giận đang thiêu đốt chứng tỏ anh hiện tại chỉ không đơn giản tức giận mà là phi thường tức giận.

Nhậm Tuyết Nhi tuy rằng không biết anh vì sao lại tức giận như vậy, cô lui về phía sau vài bước.

Đường Liệt thấy cô sợ hãi lui về sau, tâm tình lại xuống đến cực điểm.

Thực ra cuộc họp anh đã rút ngắn thời gian đến ngắn nhất trong vài ngày, trong lòng khẩn cấp muốn nhanh trở về gặp bảo bối của anh.

Anh nhớ đến thân thể mềm mại cùng độ ấm của cô, nhớ đến mùi vị sạch sẽ thơm mát của cô. Nghĩ đến liền khẩn cấp đón chuyển bay sớm nhất.

Vừa xuống máy bay anh liền gọi điện thoại về nhà, không nghĩ tới, quản gia thế nhưng lại nói nữ nhân làm cho anh mong nhớ ngày đêm thế nhưng lại không có ở nhà chờ anh, mà chạy đi làm việc?!

Anh liền lệnh cho lái xe hoá tốc tới chỗ cô làm việc, không nghĩ tới, vừa xuống xe liền nhìn đến cô cùng nam nhân khác tình chàng ý thiếp.

Nháy mắt lửa giận ập đến, nhìn thấy cô bởi vì sợ anh lại càng đổ thêm dầu vào lửa!

“Liệt... Anh, như thế nào trở lại?” Nhậm Tuyết Nhi cố gắng không để ý đến tức giận của anh, vẫn có chút hoảng hốt hỏi.

Thân ảnh cao lớn của Đường Liệt có chút cứng ngắc, miệng không nói lời nào.

Nhậm Tuyết Nhi có chút xấu hổ, không dám tiến lên cũng không dám lui về phía sau. Bởi vì vừa rồi cô rõ ràng nhìn thấy khi cô lui về phía sau trong mắt Đường Liệt lại có xúc động muốn giết người.

Một bên Ngô Cùng Chính cũng không rõ chân tướng, càng không biết người đàn ông này tới làm gì, nhưng thực rõ ràng, người đàn ông khôi ngô này là quen biết Nhậm Tuyết Nhi. Chắc là bạn bè, Ngô Cùng Chính nghĩ vậy

(anh ý coi anh là kẻ thù đó).

Vì thế, Ngô Cùng Chính giơ tay lên chào hỏi: “Xin chào, tôi là Ngô Cùng Chính!”

Căn bản chỉ muốn giảm bớt không khí căng thẳng, nhưng Đường Liệt lại không để vào mắt, Ngô Cùng Chính xấu hổ cười cười, thu hồi tay mình đang giơ lên.

“Liệt...” Nhậm Tuyết Nhi thở nhẹ. Đường Liệt bình thường tuy rằng đối người xa lạ cũng là xa cách , nhưng phương diện lễ nghĩa chưa bao giờ bất thường.”Người này là bạn học của em, em chỉ là ở bên cạnh giúp đỡ ...!”

Không đợi Nhậm Tuyết Nhi nói hết lời, Đường Liệt liền một phen ôm lấy cô hướng ngoài cửa đi đến.

Chương 7

Chiếc xe thể thao Ferrari bão táp chạy trên đường, mặt Đường Liệt âm lãnh làm cho Nhậm Tuyết Nhi một câu cũng không dám nói, cô cho tới bây giờ chưa thấy qua Đường Liệt như vậy, trong lòng có bao nhiêu sợ hãi.

Tuy nói hiện tại không phải là thời kì cao điểm, xe không phải nhiều, nhưng đây là ở trong nội thành, cho nên mặc dù không phải thời kì cao điểm, những xe lui tới không thiếu, Đường Liệt chạy như bão táp, Nhậm Tuyết Nhi ngồi bên cạnh cảm thấy rất nguy hiểm sợ hãi, sắc mặt trắng bệch.

Nhưng trong lòng lại không biết Đường Liệt là bởi vì sao mà tức giận, cũng không dám nói chuyện hoặc phát ra âm thanh chọc anh, cứ như vậy gắt gao cắn môi, tay chỉ nắm lấy cửa xe.

Đường Liệt thỉnh thoảng ngăm nhìn qua Nhậm Tuyết Nhi sắc mặt xám trắng run run, thấp rủa một tiếng, “Đáng chết!”

Lập tức chạy xe chậm lại, làm cho chiếc Ferrari mà chạy, chậm rãi hướng đường về.

Trở về nhà, Đường Liệt không nói hai lời lôi kéo Nhậm Tuyết Nhi đi nhanh về phía trước đi, Nhậm Tuyết Nhi chỉ đi theo cước bộ của anh cũng đã thực cố hết sức, tay còn bị anh chặt chẽ nắm lấy, chỉ có thể bị động đi phía sau anh. Thật vất vả mới đi vào phòng ngủ, còn không kịp phản ứng đã bị hung hăng đẩy ngã lên giường lớn.

“A... .” Nhậm Tuyết Nhi phát ra thở nhẹ. Thật vất vả khởi động thân thể, nhìn về phía Đường Liệt, “Liệt, anh làm sao vậy...”

Đường Liệt phiền chán tháo caravat, tầm mắt giống như báo đốm gắt gao nhìn thẳng Nhậm Tuyết Nhi, giống như muốn đem cô xé rách ra, hơn nữa suốt đêm ngồi máy bay, tinh thần thập phần mệt mỏi, giờ phút này trong mắt gần đây tơ máu, bộ dáng nhìn qua thật muốn dọa người.

“Liệt...” Nhậm Tuyết Nhi theo bản năng nắm chặt quần áo, lui về sau.

Kết quả động tác vừa mới phát ra, liền nghe thấy nam nhân như sấm bàn rống giận, “Em thử lui về sau xem!”

Đường Liệt sai bước đi đến trước mặt Nhậm Tuyết Nhi, hai tay đặt lên người cô, đem Nhậm Tuyết Nhi khóa ở trong ngực mình, hai mắt trừng cô, “Chết tiệt! Anh chẳng qua đi ra ngoài hộp, em liền dám câu dẫn người khác!”

Nhậm Tuyết Nhi tựa hồ không nghe theo tức giận của anh liền phả ừng nói, “Em... Em không có câu dẫn ...”

Nghe cô nói như vậy, không chút để ý, nhất thời Đường Liệt lửa giận thẳng vọt lên!

Nếu cô đối anh thừa nhận sai lầm, nếu cô đối anh cầu tha thứ, anh liền tha thứ cho cô, nhưng!

Đường Liệt tức giận lan tràn, cuồng vọng cúi người hung hăng chà xát đôi môi ngọt ngào của Nhậm Tuyết Nhi!

“Liệt... ! Nhậm Tuyết Nhi có chút kinh hoảng , bình thường liệt tuy rằng muốn rất kịch liệt, nhưng chưa bao giờ sẽ mang theo tức giận mà đến.

Nhậm Tuyết Nhi ở dưới thân Đường Liệt giãy dụa, nhưng trên thân thể chênh lệch khiến cô giãy dụa căn bản không có tác dụng. Đường Liệt không ngừng chà xát môi cô, hai tay cũng giống như mang theo lửa giận, xé rách áo của cô, ba một tiếng, trước ngực nội y liền hiện ra, Nhậm Tuyết Nhi muốn ngăn cản như lại bị Đường Liệt giữ lấy!

“Liệt... Không cần” Nhậm Tuyết Nhi sốt ruột kháng cự Đường Liệt, nhưng cô kháng cự lại làm cho Đường Liệt tức giận.

Đường Liệt đôi mắt trầm xuống, “Như thế nào? Hiện tại mà bắt đầu chán sự đụng chạm của anh? Kia người đàn ông kia thoát nhìn yếu đuối, không nghĩ tới gần gũi mấy ngày nay lại khiến cho em quên ôm ấp của anh, vội vã giãy dụa của anh, em muốn anh ta? Anh nói cho em biết, chỉ cần em còn là người của anh, em cũng đừng mơ đến chuyện ấy!”

Đường Liệt tức giận đỏ hai mắt, làm sao còn biết cái gì thương hương tiếc ngọc, bàn tay to càng không ngừng ở trên người Nhậm Tuyết Nhi nhào nắn, đến chỗ nào tất cả đều là hỗn loạn cùng phần nộ, không giống bình thường âu yếm, đây quả thật giống như địa ngục!qakldfghjkyuiozxcvbnm,sdf23455678945rfc8k76

Nhậm Tuyết Nhi chỉ cảm thấy toàn thân đều đau đớn, nhưng cô không

biết nên như thế nào ngăn cản Đường Liệt. Cô không ngừng giãy dụa không ngừng kháng cự, nhưng thân hình cường tráng kia vẫn bất vi ở động (ngồi im không nhúc nhích), vẫn như cũ làm theo ý mình.

Ngay tại cô không biết làm như thế nào, Đường Liệt đột nhiên dừng động tác, một tay mở hai chân Nhậm Tuyết nhi đang mặc váy ngắn, một tay cấp tốc phóng thích cực đại chính mình, không nói hai lời, một cái động thân, hoàn toàn tiến nhập Nhậm Tuyết Nhi khô cạn hoa hạnh!

“A... ! Đau... Liệt, đau quá” Không có gì liên tiến vào, khiến cho hoa huyết vốn hẹp trong nháy mắt như bị xé rách đau đớn. Đường Liệt muốn tuy rằng lại nhiều kịch liệt, nhưng chưa bao giờ từng làm cho cô thống khổ.

Đường Liệt luôn mồm chỉ trích, lại không có một chút đạo lý. Rõ ràng là vì không nghĩ không ở bên anh mà nhớ đến đau lòng, cho nên mới tìm một phần công việc có thể giết thời gian để làm, mà Ngô Cùng Chính rõ ràng đã có vợ con, người một nhà cuộc sống tốt đẹp, nhưng mà anh cái gì cũng không nghe, lập tức liền phán tội của cô. Giống nhau cô là một nữ nhân vượt tường, vậy lòng của cô đâu? Cô có trong lòng anh không?

Càng nghĩ càng ủy khuất, hơn nữa trên thân thể đau đớn, Nhậm Tuyết Nhi thương tâm khóc lên.

Cảm giác mãnh liệt nhất thời khiến cho Đường Liệt thanh tỉnh lại, chờ anh ý thức chính mình đang làm cái gì, liền nhìn thấy người nằm ở dưới thân bởi vì đau đớn mà nhăn lại mày, còn có trên mặt trắng bệch nước mắt chảy xuống.

Nước mắt này, nhất thời làm cho anh có loại cảm giác đau lòng!

Đáng chết, anh rốt cuộc làm cái gì! Cưng nhiên lại thương tổn cô?!

Đường Liệt không thể tin được lý trí chính mình vì sao vừa thấy cô gái này cùng nam nhân khác tình chàng ý thiếp liền toàn bộ sụp đổ?

Anh gấp trở về không vì cùng nữ nhân này như nhưng sao? Anh cố gắng đem công việc đều trước tiên hoàn thành không phải là muốn trở về gặp cô sao? Mà hiện tại chính mình rốt cuộc đang làm cái gì?

Anh rốt cuộc đối chính mình âu yếm nữ nhân làm cái gì?

Âu yếm?!

Đường Liệt cả người chấn động. Có điểm bất khả tư nghị nhìn nữ nhân dưới thân. Chậm rãi, hình như là nghĩ tới điều gì đó, khóe miệng không tự giác gợn lên.

Chương 8

Là vì đâu, cô chần hẩn là nữ nhân anh muốn tìm, thực dụ ngoan, làm theo anh, ỷ lại anh, nhu thuận mềm mại.

Còn có trên người cô luôn có một loại hương vị ngọt ngào gọi người, mỗi khi hôn môi hương vị có thể kích thích thần kinh của anh. Trước kia không nghĩ đến có gì đặc biệt, cùng nữ nhân khác lúc hôn môi, nữ nhân kia trên người dày đặc mùi nước hoa làm cho anh buồn nôn, anh chán ghét đẩy nữ nhân đó ra, vài giây, nữ nhân tự động dâng hiến, anh cũng không cự tuyệt làm sao có thể chủ động yêu thương nhưng nhớ nữ nhân.

Nhưng vào lúc ban đêm, lúc tiếp xúc đến môi ngọt ngào của Tuyết Nhi, toàn thân dục vọng cũng nhịn không được. Vào lúc ấy liền đem Tuyết Nhi hung hăng mà yêu.

Hiện tại nghĩ đến, đây hẳn gọi là yêu.

Chỉ cần ôm âu yếm nữ nhân, lại nhiều nữ nhân đều không nghĩ được.

Suy nghĩ như vậy, Đường Liệt dần dần cười rộ lên. Nhưng khi anh nhìn đến người dưới than, thầm hít thật sâu muốn giảm bớt đau đớn cho Tuyết Nhi, mày nhíu lại.

“Tuyết Nhi...” Đường liệt thấp giọng gọi, “Đáng chết, đều là anh không tốt, làm đau em.”

Người chưa từng xin lỗi ai như Đường Liệt, lập tức không biết nên an ủi Tuyết Nhi bị mình làm thương như thế nào, chỉ im lặng hạ môi mềm xuống. Ở trên mặt, trên mí mắt, miệng, sau đó là xương quai xanh, vẫn hạ xuống.

Tuyết Nhi chậm rãi mở to mắt, thấy Đường Liệt trong ánh mắt lệ khí đều biến mất, lại nghe thấy anh mềm nhẹ an ủi, cảm thụ anh khẽ hôn tinh tế, trong lòng lập tức như bị cái gì đó bế tắc, khó chịu phát ngen.

“Liệt... Em, không có...” Nhậm Tuyết Nhi khóc thút thít, “Anh đi rồi... Em không biết làm thế nào... Ô ô ô, em là nhớ tới anh... Mới đi làm việc, để không nghĩ tới anh, nhưng anh lại hiểu lầm em... Ô ô ô... Đau!”

Đứt quãng, Nhậm Tuyết Nhi cũng không biết chính mình muốn nói gì, rất

nhiều lời đều nói ra, toàn bộ khẩn cấp muốn nói cho Đường Liệt, không có trình tự không có trước sau.

Nhậm Tuyết Nhi chỉ là khóc , khóc thút thít .

Nhưng Đường Liệt lại nghe hiểu được, rất rõ ràng, tiểu nữ nhân này không thấy anh liền nhớ tới anh, không biết làm như thế nào mới đi làm công việc thủ thư.

Kết quả lại bị anh đột nhiên trở về rồi hiểu lầm.

Nguyên lai tiểu nữ nhân này đã yêu anh say đắm!

“Tốt lắm, Tuyết nhi, đừng khóc... Ngoan, đều là anh không tốt.” Nụ hôn an ủi dường như lại hạ xuống, bàn tay to đuổi đến chỗ hai người ái ân nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa, giảm bớt thống khổ cho Tuyết Nhi.

“A... Liệt...” Nguyên bản bởi vì đau đớn vì áp lực dục vọng, anh ôn nhu như vậy, toàn bộ đánh úp lại. Làm cho Tuyết Nhi vô lực chống đỡ.

“Liệt, chúng ta đứng lên mà nói, không cần bộ dạng này...” Như vậy căn bản cái gì cũng đều nói không rõ ràng.

“Không được.” Anh ỷ vào ưu thế thân thể, dễ dàng liền đem cô chế phục ở dưới thân, khéo miệng nhẹ nhàng mỉm cười.

“A?” Tựa hồ không biết anh nói cái gì, mê say nhìn anh lơ đãng cười.”Liệt, anh thật sự hiểu lầm em, Ngô Cùng Chính là bạn thời đại học của em, chúng ta... Ô “

Anh che khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, cúi đầu hôn mmoi đỏ mọng xinh đẹp. Nụ hôn mang theo bá đạo giữ lấy.

“Mặc kệ hai người là quan hệ gì, anh cũng không thích từ trong miệng của em nhắc đến nam nhân khác.”

“Tuyết Nhi, em là của anh, ai cũng đừng nghĩ trong tay anh cướp em đi.” Môi mông phun ra lời nói kiên định, anh không ngừng nhắm nháp vị ngọt của cô.

Bàn tay to không an phận nâng váy cô, âu yếm da thịt nõn nà, lại chậm rãi tham tiến vào đùi cô, cách quần lót treu đùa chỗ mẫn cảm nhất của cô.

“Ân... Ngô...” Nhậm Tuyết Nhi giật mình, toàn thân giống như có lửa, cô khó có thể khắc chế tiếng rên rỉ phát ra, cảm giác được mỗi lửa nam tính còn tại trong cơ thể, âu yếm như vậy không thể nghi ngờ lại gia tăng tình dục.

Đường Liệt bừa bãi ở da thịt non mềm của cô ấn xuống vô số dấu hôn, để sát vào bên tai cô thấp giọng nói: “Tuyết Nhi, giấy giữa của em, phản kháng của em, đều làm cho anh càng thêm hưng phấn, càng muốn em, đem em toàn bộ nuốt vào trong bụng... Em đây là mời anh sao?”

Nhậm Tuyết Nhi vô lực lắc đầu, tay nhỏ bé vô lực phụ giúp bờ vai của anh.

“Không có! Anh... Anh đứng lên... Ô ô... Thật đáng giận... Chỉ biết khi dễ em “

“Anh chỉ là không cho phép em cùng nam nhân khác than mật.” Anh gầm nhẹ, dễ dàng kéo quần lót cô ra khỏi đùi.

“Không ... ” Nhậm Tuyết Nhi có chút sợ hãi, thân thể run nhè nhẹ.

“Tuyết Nhi.” Anh hô tên của cô, tay thô ráp trực tiếp chạm đến đóa hoa nữ tính kiều ngạo, tìm kiếm hoa hạch mềm cảm của cô.

“A!” Nhậm Tuyết Nhi cả người run run, bị Đường Liệt khiêu khích làm thân thể run rẩy.

“Tuyết nhi... Anh muốn em, thân thể của em đã mới anh, cho dù anh đáng giận khi dẫm em, nhưng em không được rời khỏi anh.” Anh kiều ngạo tự tin khuôn mặt có chút mỉa mai.

“Ngô...” Đáng thương cho Nhậm Tuyết Nhi nói không ra lời, cô bị anh nắm lấy, không chỉ có thân hình mất đi tự do, ngay cả tâm cũng từ lúc nào tyến về phía anh, lại như thế nào có thể giẫy khong nằm trong tay anh? Tay anh không ngừng mà tra tấn cô, ở chỗ tư mật tiết mùi thơm nồng đậm, hoa tâm dần dần dễ chịu. Nguyên bản đau đớn đã sớm tình dục hóa thành mãnh kiệt, dần dần ăn mòn thần trí của Nhậm Tuyết Nhi.

“Liệt...” Cô nhẹ nhàng gọi tên của anh, ý thức từng chút từng chút bị phá hủy.

Anh đứng dậy, đem quần áo cởi toàn bộ, thân hình tinh tráng tuấn mĩ lại phủ trên thân hình non mềm của cô, mười ngón tay tà ác nhanh lẹ xé quần áo

của cô, hai người trần trụi như nhau.

Anh cẩn thận ngâng cằm của cô, đầu lưỡi không khí phách tham nhập trong miệng cô, hút lấy đỉnh hương trong khoang miệng, muốn cô hoàn toàn thừa nhận thừa nhận nắm lấy của anh.

Anh muốn cô cảm thụ anh, anh muốn cô chỉ có thể cảm giác được anh.

Nhậm Tuyết Nhi nức nở, bị động cùng anh dây dưa, làm cho hơi thở của anh chiếm lĩnh hô hấp của cô, tùy ý anh muốn làm gì làm.

“Trừ bỏ anh, ai cũng đừng giành lấy em.” Đường Liệt kiên định tuyên bố, đại tay nắm giữ một bên nhũ tuyết nộn của cô, trừng phạt nắm lấy.

“A a...” Nhậm Tuyết Nhi nhăn lại mày thờ dốc. Không ngờ, Đường Liệt gầm nhẹ một tiếng khuôn mặt tuần tú phủ xuống dưới, hàm trụ nhũ tiêm mê người của cô.

“Liệt... Hừ ân...” Ngực cô giống như muốn nổ tung, khó có thể hô hấp. Lời lẽ khiêu khích của anh làm cho Nhậm Tuyết Nhi điên cuồng, thân thể của cô không ngừng mà run run, giữa hai chân mật dịch lại dưng không được, nhất thanh sở động, đã ươn ướt cô cũng như đã ươn ướt anh.

“Muốn sao, Tuyết Nhi?” Thanh âm nam tính khàn khàn hỏi, cố ý làm cho nam tính thật lớn ở gần cô đọng đưa, nắm lấy từng hô nhỏ của cô.

“Ngô... Ân hừ...” Cô cắn môi, khuôn mặt nhỏ nhắn, ủy khuất chảy ra lệ, dùng ánh mắt vụng trộm chỉ trích tàn nhẫn của anh.

“Tuyết Nhi, chỉ cần em nói, anh liền cho em.” Trong giọng nói mang theo mệnh lệnh.

“Ô ô ô...” Nhậm Tuyết Nhi khóc ra, chịu không nổi tra tấn của anh.

Vì sao đối cô như vậy? Đùa bỡ cô, anh mới vui sao, lòng của cô đã thất lạc, không trở lại, nhưng cô không nghĩ trong cảm nhận của anh, cô chính là nữ nhân thủy tinh, anh biết rõ khiêu khích của anh đối cô mà nói không thể kháng cự, mà anh lại một lần một lần đùa giỡn cô, làm cho cô khóc cầu xin tha thứ.

Rõ ràng anh có lỗi, rõ ràng anh hiểu lầm, vì sao còn muốn khi dễ cô?

Cô chính là ngu ngốc, nhiều nam nhân như vậy, vì sao lại thương anh.

Càng nghĩ càng cảm thấy ủy khuất, cô lại thương tâm khóc lên, khuôn mặt đỏ lên dính nước mắt, chọc Đường Liệt trong lòng lại một trận phiền muộn. Nguyên vốn là muốn cô bỏ qua đau đớn vừa rồi, không nghĩ tới lại làm cho cô khóc.

Nhìn mặt cô, thâm thúy xẹt qua một tia ảo não, trầm giọng quát khẽ: “Đừng khóc .”

Nhậm Tuyết Nhi dừng không được, vẫn khóc, nước mắt tràn ra.

Đột nhiên, Đường Liệt cúi người, chặt chẽ che lại cặp môi thơm của cô, lại một lần nữa khắc sâu hôn trụ cô, cũng ngăn chặn cô khóc nức nở.

Tiếp theo, anh trầm hạ thắt lưng, nam tình nóng rực ngang nhiên tràn ngập cô, chiếm lĩnh thân thể của cô. Chậm rãi luân động.

“Ngô — ” Cô không khỏi mở mắt ra, thỉnh linh làm cho cô cả người run rẩy, toàn thân giống như muốn hòa tan.

Cố nén dục vọng lâu như vậy một khi động vào, ngay cả Đường Liệt chính mình cũng đều khó có thể khống chế. Anh ngăn chặn thân thể mềm mại xinh đẹp dưới thân, thẳng tiến, một chút lực, làm cho hoa huyết mềm mại kia không ngừng phun ra nuốt vào nam tính của anh, anh muốn đoạt lấy toàn bộ cô.

“Cảm nhận được sao? Tuyết Nhi... Tuyết Nhi của anh... Còn có nam nhân nào có thể gây cho em khoái hoạt như vậy?” Anh động tác tràn ngập, mồ hôi da thịt nóng không ngừng mà tích tụ trên người cô.

Hơi thở của anh cứ như vậy cường hãn vây quanh cô, làm cho cô quên mất ủy khuất cùng rụt rè, hôn lại cái miệng nhỏ nhắn khoe khoang tài giỏi, hai chân thon dài kẹp chặt anh, như cầu xin anh càng nhiều.

Chương 9

“Kẹp chặt anh, dùng sức kẹp chặt, Tuyết Nhi, chỉ cần em muốn , anh sẽ cho em.” Đường Liệt hôn cô, lồng ngực cứng rắn đè lên nhũ tiêm của cô, anh buộc chặt cánh tay ôm lấy cô, vật nóng rực tiến vào thật sâu giữa hai chân cô.

“Ân a...” Không chịu nổi kích thích của anh Nhậm Tuyết Nhi, sớm không biết bị như vậy cao trào tình dục xâm chiếm bao lâu, chỉ có thể gắt gao ôm cổ anh, tìm kiếm chống đỡ.

Cô niềm được tư vị dục vọng, chỉ có người đàn ông này mới có thể làm cho thân thể cô khắc cốt ghi tâm. Cô biết không thể cùng nam nhân này dây dưa, nhưng cô đời này kiếp này đều không thể thoát khỏi trói buộc như vậy, mà cô cũng không dám thừa nhận chính mình thật sự yêu thương.

“Liệt... Liệt...” Cô kinh hô , thân cùng tâm đều giao trong tay anh.

“Anh đây, Tuyết Nhi...” Anh lại hôn lên đôi môi một ngọt, thắt lưng ra sức vận động, va chạm đến chỗ mềm mại đồng thời cũng đánh tan lý trí của cô.

“A a a...” Chịu không nổi kích thích, Nhậm Tuyết Nhi bối rối lắc lắc đầu. Tình dục tang cao bao phủ cô. Cô giống người bị chết đuối, gắt gao ôm lấy thân hình cường tráng của Đường Liệt.

“Chúng ta cùng đến thiên đường đi!” Anh hỏa lực toàn bộ khai hỏa, càng cuồng dã giữ lấy cô.

“A...” Tốc độ của anh càng lúc càng nhanh, lực cũng càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng, cô chỉ có thể đi theo tiết tấu của anh lắc lư thân hình, không ngừng rơi lệ, bởi vì dạng hưng phấn này, bị giữ lấy như vậy. Khi cô không khống chế nổi thét to, anh điên cuồng lại vuốt ve cô.

“Tuyết Nhi, nói em muốn anh, nói em rời không được anh, nói em kiếp này chỉ có thể ở bên anh.”

Bị va chạm Tuyết Nhi không biết làm sao, khóc nước nở lặp lại lời của anh: “Em muốn anh... A, em sẽ không rời khỏi anh, em, em... A, chỉ có thể ở bên anh anh...”

“Tuyết Nhi, nói cho anh biết, anh là ai?” Anh không ngừng gia tốc đi tới,

Tuyết Nhi bị lực đạo như vậy va chạm, hai tay không biết nên bắt lấy cái gì, chỉ tại bên người càng không ngừng đóng cửa.

“Liệt... Anh là liệt.” Cô như người say rượu, trong miệng nhỏ nói ra tên anh.

Đường Liệt dài cánh tay duỗi ra, đem cô chặt chẽ ôm ở trước ngực, nâng cái hông của cô, dùng sức tiến vào cô!

“A ...!”

“Ngô ..!”

Hai người đồng thời phát ra rên rỉ, tư thế như vậy làm cho bọn họ càng thêm chặt chẽ.

Tuyết Nhi cảm giác được vật nam tính cực nóng kia dường như chạm đến tử cung cô, xâm nhập nóng rực. Mà hiện tại, chỉ cần một động tác rất nhỏ, đều có thể làm cho cô bùng nổ!

Đường Liệt cắn răng chịu đựng dục vọng chinh mình, anh muốn dẫn cho cô đến cao trào hoàn mỹ nhất.

Khàn giọng hỏi thăm, “Tuyết Nhi, anh muốn em vĩnh viễn là của anh, vĩnh viễn ở bên anh.” Phảng phất hé ra vông tình thật lớn, mà Đường Liệt là người tung lưới kia.

Tuyết Nhi nhin không được run run, Đường Liệt nói cái gì cô cũng đều khóc mà đáp ứng.

“Tuyết Nhi, gả cho anh!”

Đột nhiên, Nhậm Tuyết Nhi mắt say lơ đãng nhìn xem nam nhân trước mắt, không thể tin được điều mình vừa nghe thấy. Chỉ có khóc, ngây ngốc nhìn anh, nói không ra lời.

“Anh, anh... Anh có biết mình đang nói cái gì không?”

“Anh đương nhiên biết, anh muốn em, mà em cũng rồi không được anh, chúng ta cần có nhau, cho nên anh muốn em gả cho anh.” Đường Liệt gọi lên nụ cười xấu xa.

“Nhưng, nhưng... Anh, em...” Nhậm Tuyết Nhi không biết nên nói cái

gì.

Cô không thể tin được, nhất là lúc bây giờ, cô không thể tin.

Nhìn ra do dự của cô, Đường Liệt không hề diềm báo trước kịch liệt đầy mộng, hung hăng chạm lấy Tuyết Nhi. (anh bá đạo quá)

“A ...!” Tuyết Nhi không hề phòng bị vô tội lắc lư.

“Nói! Nói em phải giả cho anh!” Đường Liệt bá đạo ép hỏi.

“Không phải... , ăn, không phải như thế... Chúng ta... A, chúng ta không thể ở... A, vào lúc này...” Câu nói kế tiếp cô hoàn toàn không thể nói , bởi vì Đường Liệt không ngừng va chạm, biến hóa tư thế, cô mở rộng dưới người anh, Đường Liệt đem nam tính thật lớn mạnh mẽ va chạm vào cô!

Hoàn toàn không cho cô có cơ hội thở dốc, cứ như vậy một lần một lần xâm phạm cô. qakldfghjktyuiozxcvbnm,sdf23455678945rfc8k76

“Nói, nói em phải giả cho anh!” Đường Liệt khống chế hết sức, anh làm cho Tuyết Nhi ở bên bờ cao trào, không cho cô cơ hội thở dốc nhưng cũng không cô dễ dàng cao trào.

Anh chắc rằng Tuyết Nhi cũng yêu anh , cho nên anh muốn bức cô giả cho anh.

“Ô ô ô... Liệt, Liệt... Em yêu anh...” Rốt cuộc chịu không nổi nhiều hoan ái, Nhậm Tuyết Nhi nói ra lời nói tận đáy lòng, mặc dù là như vậy sẽ làm bị tổn thương, cô cũng sẽ không tiếc nuối.

“Vậy giả cho anh, làm cho anh yêu em.” Miệng ôn nhu vô hạn.

“Ô ô ô, giả cho... anh, em giả cho anh...” Nhậm Tuyết Nhi dưới sự cường thế của anh mà đáp ứng.

Cuối cùng cũng trở lại bình thường, Đường Liệt cười ha hả, ôm lấy Tuyết Nhi, hạ môi xuống “Tuyết Nhi, Tuyết Nhi của anh, em là của anh, vĩnh viễn là vậy !”

Nói xong, giống mãnh hổ, hỏa lực toàn bộ khai hỏa, không lưu tình chút nào va chạm người dưới thân.”Tuyết Nhi anh muốn mang em lên thiên đường!” Lần cuối cùng, Đường Liệt hưng phấn mang theo Tuyết Nhi nhắm phía cao tràoboa mỹ, ở trong cơ thể cô phát ra mầm móng...

Sâu kín tĩnh lại, Tuyết Nhi phát hiện chính mình bị Đường Liệt gắt gao ôm, mà Đường Liệt cũng không chuyển mắt nhìn cô.

“Anh...” Tuyết Nhi muốn di động thân thể, mới phát hiện vật cường tráng của anh vẫn như cũ còn chôn ở nơi mềm mại của cô.

“Nếu em muốn một lần nữa, anh cũng không ngại!” Đường Liệt xấu xa cười rộ lên.

Cảm nhận được dưới thân anh dần dần cường tráng, Nhậm Tuyết Nhi sợ tới mức không dám cử động.

“Liệt, chúng ta đứng dậy mà nói, như vậy không được ...” Tuyết Nhi cúi đầu, không dám nhìn anh.

“Vì sao không thể nói như thế này?” Đường Liệt nâng cằm của cô, làm cho cô nhìn vào hai mắt của anh.

“Chúng ta...”

“Em là vợ anh, còn thẹn thùng như vậy sao?”

“Không! Em không phải là vợ anh!” Nhậm Tuyết Nhi kích động nói.

Tình huống khi là cô bất đắc dĩ , tuy rằng đây là điều cô vẫn khát vọng , nhưng... Nhưng là...

Đường Liệt nhú mày, anh không thích cô cự tuyệt.

“Em chính là! Quên em ở dưới thân anh thờ gập như thế nào , như thế nào cầu anh nhận lấy em, như thế nào làm cho anh dùng sức sao?”

“Không cần, anh không cần nói ... ” Tuyết Nhi che lỗ tai không muốn nghe.

“Anh sẽ nói, em đã đáp ứng rồi, sẽ là vợ anh. Anh muốn em vĩnh viễn ở bên cạnh anh.” Đường Liệt bá đạo lấy tay cô.

“Anh... Anh căn bản không yêu em, vì sao muốn em trở thành vợ của anh?” Tuyết Nhi lấy tay che mặt khóc, nhưng anh ngăn lại, cô muốn anh nhìn cô, giận dữ, “Anh gặp được người yêu, cùng cô ấy kết hôn, chúng ta nhất thời chỉ là mê loạn, anh không thể bởi vì nhất thời xử trí theo cảm thính mà cưới

em, như vậy đối với anh và em đều không công bằng. Huống hồ, anh không thương em, mà em lại...”

Đột nhiên, ý thức được chính mình đang nói cái gì Tuyết Nhi, liền im miệng.

“Em như thế nào?”

Đường Liệt nghiêng ngẫm nhìn Tuyết Nhi.

“Em... Em...” Tuyết Nhi bị làm cho nói không ra lời.

“Em yêu anh.” Đường Liệt không chút khách khí kết luận.

“A?”

“Em yêu anh.” Lại khẳng định.

“Em, em mới không có...” Cô bị chốt dạ.

“Em yêu anh, anh biết. Em vẫn luôn yêu anh.” Đường Liệt là đùa cô, xem bộ dáng sốt ruột của cô, nhưng hiện tại tựa hồ tiểu nữ nhân này là nhận thức anh không yêu cô, chỉ là đùa giỡn mới kết hôn với cô .

Cái cô gái này! Thật không biết đầu đang nghĩ cái gì?

“Anh... Anh không thể kết luận như vậy.”

“Vì sao không thể? Em chính là yêu anh.” Anh một mực chắc chắn cô yêu anh.

“Anh!” Tuyết Nhi bị chọc giận, cũng rõ ràng mà nói, “Vâng! Em yêu anh, nhưng người anh muốn kết hôn không phải là em, anh phải tìm người mình thích , có tài sinh con cho anh, mà mà không phải em...”

Lời tuy nhiên nói như thế, nhưng không biết vì sao, liên tưởng đến hình ảnh anh cùng nữ nhân khác sinh con, ở bên cuộc sống bá đạo của anh, làm cho khóe mắt cô đột nhiên ẩm ướt.

“Em chính là người mà anh cần để sinh con.”

Đường Liệt nói kiên định. Ánh mắt thẳng tắp nhìn cô.

“Em yêu anh, anh biết. Anh muốn em ở bên anh, anh thích hương vị trên

người em, thích tồn tại của em, thích bộ dáng của em ở dưới thân anh, thích em lúc cao trào gọi tên anh. Nói như vậy, vì sao chúng ta không thể kết hôn?”

“...” Đột nhiên bị anh nói như vậy, Nhậm Tuyết Nhi nhìn Đường Liệt, giống như không biết phải làm gì.

“Nhưng , em không mang con anh...” Không thể tưởng được lấy có khác, cô ngơ ngác trả lời.

“Việc này cũng không đơn giản?” Đường Liệt xấu xa cười. Phần eo vừa động, nói, “Chúng ta hiện tại bắt đầu cơ hội chế tạo!”

Nói xong, ngay tại một mảnh tiếng rên rỉ, chỉ nghe thấy nam nhân nói, “Em là của anh, cả đời đều là của anh.”

Mà nữ nhân, thở gấp , “Vâng, em cả đời đều là của anh.”

Lần này, trong thanh âm không có chần chờ. Lời nói tràn đầy hạnh phúc.

Hoàn